

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 516/2014**z dnia 16 kwietnia 2014 r.****ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, zmieniające decyzję Rady 2008/381/WE oraz uchylające decyzje Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2007/WE i nr 575/2007/WE oraz decyzję Rady 2007/435/WE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2 oraz art. 79 ust. 2 i 4,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Cel Unii, którym jest ustanowienie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, należy osiągnąć między innymi poprzez wspólne środki kształtujące politykę azylową i imigracyjną, opartą na solidarności między państwami członkowskim, sprawiedliwą wobec państw trzecich i ich obywateli. Na posiedzeniu w dniu 2 grudnia 2009 r. Rada Europejska uznała, że zasoby finansowe dostępne w Unii w coraz większym stopniu powinny charakteryzować się elastycznością i spójnością – zarówno jeśli chodzi o ich zakres, jak i możliwości ich stosowania – aby wspierać rozwój polityki w dziedzinie azylu i migracji.
- (2) Aby przyczynić się do rozwoju wspólnej unijnej polityki azylowej i imigracyjnej oraz wzmocnić przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w świetle stosowania zasad solidarności i podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi oraz współpracy z państwami trzecimi, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić Fundusz Azylu, Migracji i Integracji („Fundusz”).
- (3) Ustanawiając Fundusz, należy uwzględnić konieczność zwiększenia elastyczności i uproszczenia, a zarazem spełnić wymogi związane z przewidywalnością oraz zapewnić sprawiedliwy i przejrzysty podział zasobów, aby zrealizować cele ogólne i szczegółowe określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (4) Wdrażając Fundusz, należy stosować zasady przewodnie, którymi są efektywność środków i jakość wydatkowania. Ponadto wdrażanie Funduszu powinno być w najwyższym stopniu skuteczne i łatwe dla użytkownika.
- (5) Nowa dwufilarowa struktura finansowania w dziedzinie spraw wewnętrznych powinna przyczynić się do uproszczenia, racjonalizacji, konsolidacji i przejrzystości finansowania w tej dziedzinie. Należy dążyć do tworzenia synergii oraz zapewniania spójności i komplementarności między różnymi funduszami i programami, mając również na celu przeznaczanie środków finansowych na wspólne cele. Należy jednak unikać jakiegokolwiek nakładania się różnych instrumentów finansowania.
- (6) Fundusz powinien stworzyć elastyczne ramy umożliwiające państwom członkowskim otrzymywanie zasobów finansowych w ramach ich programów krajowych, aby wspierać obszary polityki objęte zakresem Funduszu – zgodnie z ich specyficzną sytuacją i potrzebami oraz w świetle celów ogólnych i szczegółowych Funduszu – w których wsparcie finansowe byłoby najskuteczniejsze i najodpowiedniejsze.
- (7) Udzielanie państwom członkowskim pomocy finansowej z Funduszu powinno być wyrazem solidarności. Fundusz powinien zwiększać skuteczność zarządzania przepływami migracyjnymi do Unii w obszarach, którym Unia przynosi największą wartość, w szczególności przewidując podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi, a także podział odpowiedzialności i zacieśnienie współpracy z państwami trzecimi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 299 z 4.10.2012, s. 108.

⁽²⁾ Dz.U. C 277 z 13.9.2012, s. 23.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 kwietnia 2014 r.

- (8) Aby przyczynić się do realizacji celu ogólnego Funduszu, państwa członkowskie powinny zapewnić włączenie do swoich programów krajowych działań, które będą polegać na realizacji celów szczegółowych niniejszego rozporządzenia, oraz przyznać zasoby na realizację poszczególnych celów w sposób zapewniający ich osiągnięcie. W razie gdyby państwo członkowskie wyraziło zamiar odstąpienia od przepisów niniejszego rozporządzenia określających minimalną wielkość procentową, powinno zapewnić szczegółowe uzasadnienie w swoim programie krajowym.
- (9) W celu zapewnienia jednolitej polityki azylowej o wysokiej jakości i stosowania wyższych standardów ochrony międzynarodowej Fundusz powinien przyczynić się do skutecznego funkcjonowania wspólnego europejskiego systemu azylowego, który obejmuje środki odnoszące się do polityki, prawodawstwa oraz budowania zdolności, w ramach działania we współpracy z innymi państwami członkowskimi, agencjami unijnymi i państwami trzecimi.
- (10) Należy wspierać i zwiększać wysiłki państw członkowskich na rzecz pełnego i właściwego wdrażania unijnego dorobku prawnego w dziedzinie azylu, w szczególności na rzecz zapewniania odpowiednich warunków przyjmowania wysiedleńcom, wnioskodawcom ubiegającym się o ochronę międzynarodową i osobom korzystającym z ochrony międzynarodowej, zapewnienia prawidłowego określania statusu – zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE⁽¹⁾ – a także na rzecz stosowania sprawiedliwych i skutecznych procedur azylowych oraz promowania dobrych praktyk w dziedzinie azylu, tak aby chronić prawa osób wymagających ochrony międzynarodowej i umożliwić sprawne funkcjonowanie systemów azylowych państw członkowskich.
- (11) Fundusz powinien zapewniać odpowiednie wsparcie dla wspólnych starań podejmowanych przez państwa członkowskie na rzecz identyfikowania, wymiany i promowania najlepszych praktyk oraz ustanowienia skutecznych struktur współpracy w celu poprawy jakości procesu decyzyjnego w ramach wspólnego europejskiego systemu azylowego.
- (12) Fundusz powinien uzupełniać i wzmacniać działania podejmowane przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu („EASO”) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010⁽²⁾ w celu koordynowania praktycznej współpracy w dziedzinie azylu między państwami członkowskimi, wspierania państw członkowskich, których systemy azylowe poddane są szczególnej presji, oraz przyczyniania się do wdrażania wspólnego europejskiego systemu azylowego. Komisja może skorzystać z możliwości przewidzianej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽³⁾ i powierzyć EASO realizację konkretnych, doraźnych zadań, takich jak koordynacja działań państw członkowskich w zakresie przesiedleń, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 439/2010.
- (13) Fundusz powinien wspierać starania Unii i państw członkowskich na rzecz zwiększania zdolności państw członkowskich do opracowywania, monitorowania i oceniania swoich polityk azylowych w świetle własnych zobowiązań wynikających z obowiązującego prawa Unii.
- (14) Fundusz powinien wspierać starania państw członkowskich na rzecz zapewnienia na ich terytoriach ochrony międzynarodowej i trwałego rozwiązania dla uchodźców i wysiedleńców uznanych przez Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców („UNHCR”) za kwalifikujących się do przesiedlenia; chodzi między innymi o ocenę potrzeb w zakresie przesiedlenia i relokacji odnośnych osób na terytoria państw członkowskich, z myślą o przyznaniu tym osobom bezpiecznego statusu prawnego i wspieraniu ich skutecznej integracji.
- (15) Fundusz powinien zapewniać wsparcie na rzecz nowych podejść w zakresie bezpieczniejszego dostępu do procedur azylowych, w szczególności poprzez ukierunkowanie na główne kraje tranzytu; takie podejścia powinny obejmować między innymi programy ochrony dla określonych grup lub procedury rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu.
- (16) Ze względu na swój charakter, Fundusz powinien móc zapewniać wsparcie na rzecz dobrowolnych działań uzgodnionych między państwami członkowskimi w zakresie podziału obciążeń, polegających na relokacji osób korzystających z ochrony międzynarodowej oraz wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową z jednego państwa członkowskiego do innego.
- (17) Partnerstwa i współpraca z państwami trzecimi w celu zapewnienia odpowiedniego zarządzania napływami osób ubiegających się o azyl lub o inne formy ochrony międzynarodowej są niezbędnym składnikiem unijnej polityki azylowej. Aby zapewnić dostęp do ochrony międzynarodowej i trwałych rozwiązań na jak najwcześniejszym etapie, w tym między innymi w ramach regionalnych programów ochrony, istotna część Funduszu powinna dotyczyć przesiedleń.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. L 337 z 20.12.2011, s. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010 z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (Dz.U. L 132 z 29.5.2010, s. 11).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

- (18) Aby udoskonalić i wzmocnić proces integracji w społeczeństwach europejskich, Fundusz powinien ułatwiać legalną migrację do Unii zgodnie z gospodarczymi i społecznymi potrzebami państw członkowskich oraz przewidywać przygotowanie procesu integracji już w kraju pochodzenia obywateli państw trzecich przybywających do Unii.
- (19) Aby Fundusz był skuteczny i przynosił jak największą wartość dodaną, należy w nim stosować lepiej ukierunkowane podejście wspierające spójne strategie opracowane specjalnie na rzecz promowania integracji obywateli państw trzecich w stosownych przypadkach na poziomie krajowym, lokalnym lub regionalnym. Strategie te powinny być realizowane głównie przez organy lokalne lub regionalne oraz przez podmioty inne niż państwowe – przy czym nie należy wykluczać organów krajowych, zwłaszcza w przypadku gdy wymaga tego specyfika struktur administracyjnych państwa członkowskiego lub w przypadku gdy w państwie członkowskim działania integracyjne należą do kompetencji dzielonych między państwo i zdecentralizowaną administrację. Organizacje wykonawcze powinny spośród szeregu dostępnych środków wybierać te, które są najbardziej odpowiednie w konkretnej sytuacji.
- (20) Wdrażanie Funduszu powinno być spójne z unijnymi wspólnymi podstawowymi zasadami integracji, określonymi we wspólnym programie na rzecz integracji.
- (21) Zakres środków integracyjnych powinien obejmować także osoby korzystające z ochrony międzynarodowej, aby zapewnione zostało kompleksowe podejście do integracji, uwzględniające specyfikę tych grup docelowych. W przypadku gdy środki integracyjne są połączone ze środkami dotyczącymi przyjmowania, w stosownych przypadkach należy umożliwić objęcie nimi również wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową.
- (22) Aby zapewnić spójność reakcji Unii na integrację obywateli państw trzecich, działania finansowane w ramach Funduszu powinny być ściśle ukierunkowane i komplementarne względem działań finansowanych w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. W tym kontekście organy państw członkowskich odpowiedzialne za wdrażanie Funduszu powinny być zobowiązane do ustanowienia mechanizmów współpracy i koordynacji z organami wyznaczonymi przez państwa członkowskie do celów zarządzania interwencjami podejmowanymi w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.
- (23) Z przyczyn praktycznych niektóre działania mogą dotyczyć grupy osób, wobec której skuteczniejsze byłoby zastosowanie całościowych rozwiązań, a nie dokonywanie rozróżnienia między poszczególnymi jej członkami. W związku z tym celowe byłoby zapewnienie tym państwom członkowskim, które chciałyby przyjąć takie podejście, możliwości zapisania w swoich programach krajowych, że działania integracyjne mogą obejmować bliskich krewnych obywateli państw trzecich w takim zakresie, jaki jest konieczny do skutecznej realizacji takich działań. Pojęcie „bliski krewny” byłoby rozumiane jako oznaczające małżonka, partnera oraz każdą inną osobę spokrewnioną w linii zstępnej lub wstępnej z obywatelem państwa trzeciego objętego działaniami integracyjnymi, która to osoba nie została by w inny sposób objęta zakresem Funduszu.
- (24) Fundusz powinien wspierać państwa członkowskie w tworzeniu strategii organizowania legalnej migracji, zwiększaniu ich zdolności do opracowywania, wdrażania, monitorowania i oceniania ogółem wszystkich strategii, polityk i środków w zakresie imigracji i integracji odnoszących się do obywateli państw trzecich, w tym unijnych instrumentów prawnych. Fundusz powinien również wspierać wymianę informacji i najlepszych praktyk oraz współpracę między różnymi działami administracji, a także współpracę z innymi państwami członkowskimi.
- (25) Unia powinna kontynuować i poszerzać korzystanie z partnerstw na rzecz mobilności jako głównych strategicznych, kompleksowych i długoterminowych ram współpracy z państwami trzecimi w zakresie zarządzania migracjami. Fundusz powinien wspierać działania w ramach partnerstw na rzecz mobilności realizowane w Unii lub w państwach trzecich i mające na celu zaspokojenie potrzeb i realizację priorytetów Unii, w szczególności działania zapewniające ciągłość finansowania i obejmujące zarówno Unię, jak i państwa trzecie.
- (26) Należy nadal wspierać i stymulować starania państw członkowskich na rzecz poprawy zarządzania wszystkimi aspektami powrotów obywateli państw trzecich, mając na uwadze stałe sprawiedliwe i skuteczne wdrażanie wspólnych norm dotyczących powrotów, w szczególności norm określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE⁽¹⁾. Fundusz powinien promować rozwój strategii powrotów na poziomie krajowym w ramach koncepcji zintegrowanego zarządzania powrotami, a także środki wspierające skuteczną realizację tych strategii w państwach trzecich.
- (27) Jeśli chodzi o dobrowolne powroty osób, w tym osób, które chcą powrócić, mimo że nie są zobowiązane do opuszczenia terytorium danego państwa, należy przewidzieć zachęty, takie jak preferencyjne traktowanie w postaci zwiększonej pomocy przy powrocie do kraju. Taki dobrowolny powrót leży w interesie zarówno osób powracających, jak i organów – ze względu na oszczędność kosztów. Należy zachęcać państwa członkowskie, aby dawały pierwszeństwo dobrowolnym powrotom.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

- (28) Z politycznego punktu widzenia powroty dobrowolne i przymusowe są jednak zjawiskami powiązаныmi i wzajemnie się wzmocniającymi, należy więc państwa członkowskie zachęcać do tego, aby w swoich działaniach związanych z zarządzaniem powrotami wzmocniały wzajemne uzupełnianie się tych dwóch form. Istnieje potrzeba przeprowadzania wydaleń w celu ochrony spójności polityki imigracyjnej i azylowej Unii oraz systemów imigracyjnych i azylowych państw członkowskich. Tak więc możliwość wydaleń jest warunkiem niezbędnym dla zapewnienia niepodważalności tej polityki i dla egzekwowalności zasad państwa prawa, co stanowi z kolei istotny element tworzenia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Fundusz powinien zatem wspierać działania państw członkowskich mające na celu ułatwienie wydaleń, w stosownych przypadkach, zgodnie ze standardami określonymi w prawie unijnym i przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych i godności osób powracających.
- (29) Istotne jest, aby Fundusz wspierał szczególne środki w kraju powrotu w stosunku do osób powracających, aby zapewnić im skuteczny powrót na dobrych warunkach do miejscowości lub regionu ich pochodzenia oraz aby wzmocnić ich trwałą reintegrację z tamtejszą społecznością.
- (30) Unijne umowy o readmisji są integralnym składnikiem unijnej polityki w zakresie powrotów i jednym z głównych narzędzi skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi, ponieważ ułatwiają szybki powrót nielegalnych migrantów. Umowy te są ważnym elementem dialogu i współpracy z państwami trzecimi będącymi krajami pochodzenia i tranzytu nielegalnych migrantów, a wykonywanie tych umów w państwach trzecich należy wspierać w interesie skutecznych strategii powrotów na poziomach krajowym i unijnym.
- (31) Fundusz powinien uzupełniać i wspierać działania podejmowane przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej, ustanowioną rozporządzeniem Rady (WE) nr 2007/2004 ⁽¹⁾, do której zadań należy udzielanie państwom członkowskim niezbędnego wsparcia w organizowaniu wspólnych działań dotyczących powrotów oraz w identyfikowaniu najlepszych praktyk w zakresie uzyskiwania dokumentów podróży i wydalania obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich, a także wsparcie państw członkowskich w okolicznościach wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na granicach zewnętrznych, z uwzględnieniem tego, że w pewnych przypadkach może chodzić o nadzwyczajne sytuacje humanitarne i akcje ratownicze na morzu.
- (32) Oprócz wspierania powrotów osób, jak przewidziano w niniejszym rozporządzeniu, Fundusz powinien także wspierać inne środki służące walce z nielegalną imigracją lub z obchodzeniem obowiązujących przepisów dotyczących migracji i tym samym chronić spójność systemów imigracyjnych państw członkowskich.
- (33) Fundusz należy wdrażać z pełnym poszanowaniem praw i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz praw podstawowych zapisanych w odpowiednich instrumentach międzynarodowych, w tym z uwzględnieniem orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. W działaniach kwalifikowalnych należy przyjąć podejście do ochrony migrantów, uchodźców i osób ubiegających się o azyl uwzględniające prawa człowieka, a w szczególności należy zapewnić, aby zwracano szczególną uwagę i odpowiednio reagowano na specyficzną sytuację osób o szczególnych potrzebach, w szczególności kobiet, małoletnich bez opieki i innych małoletnich narażonych na ryzyko.
- (34) Pojęcia „osoby o szczególnych potrzebach” i „członkowie rodziny” są odmiennie definiowane w różnych aktach mających związek z niniejszym rozporządzeniem. Należy je zatem interpretować zgodnie z odnośnym aktem, mając na uwadze kontekst, w jakim je zastosowano. W kontekście przesiedleń państwa członkowskie, które ich dokonują, w ramach swoich praktyk i faktycznych procedur w tym zakresie powinny prowadzić ściśle konsultacje z UNHCR w sprawie pojęcia „członkowie rodziny”.
- (35) Środki w państwach trzecich i dotyczące państw trzecich, objęte wsparciem w ramach Funduszu, należy przyjmować w synergii i przy zapewnieniu spójności z innymi działaniami realizowanymi poza Unią, wspieranymi przez geograficzne i tematyczne instrumenty pomocy zewnętrznej Unii. W ramach realizacji takich działań należy w szczególności dążyć do osiągnięcia pełnej spójności z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych Unii i jej polityki zagranicznej wobec danego państwa lub regionu. Środki te nie powinny mieć na celu wsparcia działań bezpośrednio ukierunkowanych na rozwój, i powinny uzupełniać, w stosownych przypadkach, pomoc finansową dostarczaną za pośrednictwem instrumentów pomocy zewnętrznej. Należy przestrzegać zasady spójności polityki na rzecz rozwoju, określonej w pkt 35 Konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju. Ważne jest również zapewnianie, aby wdrażanie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych było spójne z unijną polityką humanitarną, a w stosownych przypadkach ją uzupełniała, a także aby odbywało się z poszanowaniem zasad humanitarnych określonych w Konsensusie europejskim w sprawie pomocy humanitarnej.
- (36) Dużą część dostępnych zasobów w ramach Funduszu należy przydzielać proporcjonalnie do odpowiedzialności ponoszonej przez każde państwo członkowskie w wyniku podejmowania przez nie wysiłków na rzecz zarządzania

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1).

przepływami migracyjnymi na podstawie obiektywnych kryteriów. W tym celu należy wykorzystać najnowsze dostępne dane statystyczne zgromadzone przez Eurostat na mocy rozporządzenia (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ dotyczące przepływów migracyjnych, takie jak: liczba wniosków o udzielenie azylu złożonych po raz pierwszy, liczba decyzji o nadaniu statusu uchodźcy lub przyznaniu ochrony uzupełniającej, liczba przesiedlonych uchodźców, liczba legalnie przebywających obywateli państw trzecich, liczba obywateli państw trzecich, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt wydane przez państwo członkowskie, liczba decyzji nakazujących powrót wydanych przez organy krajowe oraz liczba zrealizowanych powrotów.

- (37) Niniejsze rozporządzenie określa przydział kwot podstawowych dla państw członkowskich. Na kwotę podstawową składa się kwota minimalna i kwota obliczona na podstawie średniej przydziałów z lat 2011, 2012 i 2013 przypadających na każde państwo członkowskie w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców, ustanowionego decyzją nr 573/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich, ustanowionego decyzją Rady 2007/435/WE⁽³⁾ i Europejskiego Funduszu Powrotów Imigrantów, ustanowionego decyzją nr 575/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾. Obliczeń przydziałów dokonano zgodnie z kryteriami dystrybucji określonymi w decyzji nr 573/2007/WE, decyzji nr 2007/435/WE i decyzji nr 575/2007/WE. W świetle konkluzji Rady Europejskiej z dnia 7–8 lutego 2013 r., w których podkreślono, że należy położyć szczególny nacisk na społeczeństwa terytoriów wyspiarskich, które mierzą się z nieproporcjonalnymi wyzwaniem związanymi z migracją, należy zwiększyć minimalne kwoty przeznaczone dla Cypru i Malty.
- (38) Chociaż przydzielanie każdemu państwu członkowskiemu kwoty na podstawie najnowszych dostępnych danych statystycznych jest celowe, część zasobów dostępnych w ramach Funduszu powinna być również rozdzielana na potrzeby realizacji działań szczegółowych, które wymagają współpracy między państwami członkowskimi i przynoszą znaczącą wartość dodaną dla Unii, a także na realizację unijnego programu przesiedleń i na relokację osób korzystających z ochrony międzynarodowej z jednego państwa członkowskiego do innego.
- (39) W tym celu w niniejszym rozporządzeniu należy określić wykaz działań szczegółowych kwalifikujących się do otrzymania zasobów z Funduszu. Państwom członkowskim, które zobowiążą się do realizacji tych działań, należy przydzielić kwoty dodatkowe.
- (40) W świetle postępów w tworzeniu unijnego programu przesiedleń Fundusz powinien zapewniać ukierunkowane wsparcie w postaci zachęt finansowych (kwot ryczałtowych) w odniesieniu do każdej przesiedlonej osoby. Komisja, we współpracy z EASO i zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami, powinna monitorować skuteczną realizację działań w zakresie przesiedleń wspieranych w ramach Funduszu.
- (41) Mając na uwadze zwiększenie wpływu wysiłków Unii w zakresie przesiedleń na rzecz zapewnienia ochrony osobom potrzebującym ochrony międzynarodowej oraz zmaksymalizowanie strategicznego wpływu przesiedleń poprzez ich lepsze ukierunkowanie na te osoby, które najbardziej tego potrzebują, wspólne priorytety w odniesieniu do przesiedleń należy formułować na poziomie Unii. Te wspólne priorytety powinny być zmieniane tylko w przypadku, gdy jest to w sposób wyraźny uzasadnione lub w świetle zaleceń UNHCR, na podstawie kategorii ogólnych określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (42) Ze względu na ich szczególne potrzeby niektóre kategorie osób potrzebujących ochrony międzynarodowej należy zawsze uwzględniać we wspólnych priorytetach unijnych w zakresie przesiedleń.

(1) Rozporządzenie (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 311/76 w sprawie zestawienia statystyk dotyczących pracowników cudzoziemców (Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 23).

(2) Decyzja nr 573/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiająca Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na lata 2008–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi oraz uchylająca decyzję Rady 2004/904/WE (Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 1).

(3) Decyzja Rady 2007/435/WE z dnia 25 czerwca 2007 r. ustanawiająca Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich na lata 2007–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi (Dz.U. L 168 z 28.6.2007, s. 18).

(4) Decyzja nr 575/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiająca Europejski Fundusz Powrotów Imigrantów na lata 2008–2013 jako część programu ogólnego Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi (Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 45).

- (43) Ze względu na potrzeby w zakresie przesiedleń określone we wspólnych priorytetach unijnych w zakresie przesiedleń, konieczne jest również zapewnienie dodatkowych zachęt finansowych w związku z przesiedleniami osób w odniesieniu do określonych regionów geograficznych i obywatelstw, jak również do konkretnych kategorii osób, które mają być przesiedlone, w przypadkach, w których przesiedlenie uznano za najwłaściwszą odpowiedź na ich szczególne potrzeby.
- (44) Aby wzmocnić solidarność i udoskonalić podział odpowiedzialności między państwami członkowskimi, szczególnie w odniesieniu do tych państw, których zjawisko przepływów azylowych dotyczy w największym stopniu, należy ustanowić podobny mechanizm oparty na zachętach finansowych również w odniesieniu do relokacji osób korzystających z ochrony międzynarodowej z jednego państwa członkowskiego do innego. Taki mechanizm powinien zmniejszyć – w wartościach bezwzględnych albo proporcjonalnie – presję odczuwaną przez państwa członkowskie, które przyjmują większą liczbę osób ubiegających się o azyl i osób korzystających z ochrony międzynarodowej.
- (45) Wsparcie zapewniane w ramach Funduszu będzie skuteczniejsze i przyniesie większą wartość dodaną, jeżeli w niniejszym rozporządzeniu określona zostanie ograniczona liczba obowiązkowych celów, które mają być realizowane w programach opracowywanych przez każde państwo członkowskie, oraz z uwzględnieniem ich specyficznej sytuacji i potrzeb.
- (46) Zwiększona solidarność wymaga, aby – w stosownych przypadkach w koordynacji i synergii z pomocą humanitarną organizowaną przez Komisję – z Funduszu przekazywane było – w postaci pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych – dodatkowe wsparcie w nadzwyczajnych sytuacjach silnej presji migracyjnej w państwach członkowskich lub w państwach trzecich lub w przypadku dużego napływu wysiedleńców, zgodnie z dyrektywą Rady 2001/55/WE⁽¹⁾. Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych powinna także obejmować wsparcie dla doraźnych programów przyjmowania ze względów humanitarnych, których celem jest umożliwienie czasowego pobytu na terytorium państwa członkowskiego w razie nagłego kryzysu humanitarnego w państwach trzecich. Jednakże takie inne programy przyjmowania ze względów humanitarnych pozostają bez uszczerbku dla unijnego programu przesiedleń i nie powinny go podważać; program ten od początku wyraźnie służy znalezieniu trwałych rozwiązań dla osób potrzebujących ochrony międzynarodowej przekazywanych do Unii z państw trzecich. W tym celu państwa członkowskie nie powinny być uprawnione do otrzymywania dodatkowych kwot ryczałtowych w związku z osobami, którym zezwolono na czasowy pobyt na terytorium państwa członkowskiego w ramach jednego z takich innych programów przyjmowania ze względów humanitarnych.
- (47) Niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać pomoc finansową na działalność Europejskiej Sieci Migracyjnej, ustanowionej decyzją Rady 2008/381/WE⁽²⁾, zgodnie z jej celami i zadaniami.
- (48) Należy zatem zmienić decyzję 2008/381/WE, aby dostosować procedury i ułatwić zapewnianie odpowiedniego i terminowego wsparcia finansowego dla krajowych punktów kontaktowych, o których mowa w tej decyzji.
- (49) W świetle celu polegającego na udzielaniu państwom członkowskim zachęt finansowych w postaci kwot ryczałtowych z tytułu przesiedleń lub relokacji osób korzystających z ochrony międzynarodowej z jednego państwa członkowskiego do innego oraz ze względu na to, że stanowią one niewielką część faktycznych kosztów, w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć pewne odstępstwa od zasad kwalifikowalności wydatków.
- (50) Aby uzupełnić lub zmienić przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące kwot ryczałtowych z tytułu przesiedleń i relokacji osób korzystających z ochrony międzynarodowej z jednego państwa członkowskiego do innego, a także definicji działań szczegółowych oraz wspólnych priorytetów unijnych w zakresie przesiedleń, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (51) Stosując niniejsze rozporządzenie, w tym przygotowując akty delegowane, Komisja powinna zasięgać opinii ekspertów ze wszystkich państw członkowskich.
- (52) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽³⁾.

(1) Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12).

(2) Decyzja Rady 2008/381/WE z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Sieci Migracyjnej (Dz.U. L 131 z 21.5.2008, s. 7).

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (53) Finansowanie z budżetu Unii powinno koncentrować się na działaniach, w których interwencja Unii może przynieść dodatkową wartość w porównaniu z działaniami podejmowanymi przez same państwa członkowskie. Ponieważ Unia ma lepsze niż państwa członkowskie warunki do stworzenia ram solidarności unijnej w odniesieniu do zarządzania przepływami migracyjnymi, wsparcie finansowe zapewnione na mocy niniejszego rozporządzenia powinno przyczynić się w szczególności do wzmacniania zdolności krajowych i unijnych w tym obszarze.
- (54) Istnieje potrzeba maksymalizacji wpływu finansowania unijnego poprzez pozyskiwanie, łączenie i lewarowanie publicznych i prywatnych zasobów finansowych.
- (55) Komisja powinna monitorować wdrażanie Funduszu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014⁽¹⁾, stosując przy tym wspólne wskaźniki do celów oceniania wyników i wpływu. Wskaźniki te, w tym odpowiednie wartości referencyjne, powinny stanowić minimalną podstawę oceny, w jakim stopniu osiągnięto cele Funduszu.
- (56) Aby zmierzyć osiągnięcia Funduszu, w odniesieniu do każdego z jego celów szczegółowych należy ustanowić wspólne wskaźniki. Wspólne wskaźniki nie powinny wpływać na fakultatywny lub obligatoryjny charakter realizacji powiązanych działań określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (57) Do celów zarządzania Funduszem i wdrażania go powinien on stanowić część spójnych ram, na które składają się niniejsze rozporządzenie i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014⁽²⁾. Do celów Funduszu partnerstwo przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 514/2014 powinno obejmować odpowiednie organizacje międzynarodowe, organizacje pozarządowe i partnerów społecznych. Każde państwo członkowskie powinno być odpowiedzialne za ustalenie składu partnerstwa oraz praktycznych ustaleń dotyczących jego realizacji.
- (58) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie przyczynianie się do skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi oraz realizacji, umocnienia i rozwoju wspólnej polityki w zakresie azylu, ochrony uzupełniającej, ochrony czasowej i wspólnej polityki imigracyjnej, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (59) Zgodnie z art. 8 i 10 TFUE Fundusz powinien uwzględniać konieczność włączania w główny nurt zasad równości kobiet i mężczyzn oraz niedyskryminacji.
- (60) Należy uchylić decyzje nr 573/2007/WE, nr 575/2007/WE i 2007/435/WE, z zastrzeżeniem przepisów przejściowych określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (61) Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i TFUE oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, te państwa członkowskie powiadomiły o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (62) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (63) Należy dostosować okres stosowania niniejszego rozporządzenia do okresu stosowania rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013⁽³⁾. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r.,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania oraz zarządzania kryzysowego (zob. s. 112 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (zob. s. 93 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Cel i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się Fundusz Azylu, Migracji i Integracji („Fundusz”) na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.
2. W niniejszym rozporządzeniu określa się:
 - a) cele wsparcia finansowego i działania kwalifikowalne;
 - b) ogólne ramy realizacji działań kwalifikowalnych;
 - c) dostępne zasoby finansowe i ich rozdział;
 - d) zasady i mechanizm ustanawiania wspólnych priorytetów unijnych w zakresie przesiedleń; oraz
 - e) pomoc finansową przewidzianą na działalność Europejskiej Sieci Migracyjnej.
3. W niniejszym rozporządzeniu przewiduje się stosowanie przepisów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 514/2014, bez uszczerbku dla art. 4 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „przesiedlenie” oznacza proces, w którym obywatele państw trzecich, na wniosek Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców („UNHCR”) złożony w związku z potrzebą zapewnienia danej osobie ochrony międzynarodowej, są przekazywani z państwa trzeciego do państwa członkowskiego, w którym uzyskują zezwolenie na pobyt po nadaniu im jednego z następujących statusów:
 - (i) „statusu uchodźcy” w rozumieniu art. 2 lit. e) dyrektywy 2011/95/UE;
 - (ii) „statusu osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej” w rozumieniu art. 2 lit. g) dyrektywy 2011/95/UE; lub
 - (iii) jakiegokolwiek innego statusu zapewniającego na mocy prawa krajowego i unijnego podobne prawa i korzyści co statusy, o których mowa w ppkt (i) oraz (ii);
- b) „inne programy przyjmowania ze względów humanitarnych” oznaczają doraźne procesy, w ramach których państwo członkowskie przyjmuje pewną liczbę obywateli państw trzecich i zezwala im na czasowy pobyt na swoim terytorium w celu chronienia ich przed nagłymi kryzysami humanitarnymi spowodowanymi przez, przykładowo, zmiany w sytuacji politycznej lub konflikty;
- c) „ochrona międzynarodowa” oznacza status uchodźcy i status osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej w rozumieniu dyrektywy 2011/95/UE;
- d) „powrót” oznacza proces powrotu obywatela państwa trzeciego – wynikający z dobrowolnego lub przymusowego zastosowania się do zobowiązania do powrotu, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 dyrektywy 2008/115/WE;
- e) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE. Pojęcie to interpretuje się jako obejmujące bezpaństwowców i osoby o nieokreślonym obywatelstwie;
- f) „wydalenie” oznacza wykonanie zobowiązania do powrotu, czyli fizyczny przewóz danej osoby poza terytorium państwa członkowskiego, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 dyrektywy 2008/115/WE;
- g) „dobrowolny wyjazd” oznacza zastosowanie się do zobowiązania do powrotu w terminie, który został w tym celu określony w decyzji nakazującej powrót, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 dyrektywy 2008/115/WE;

- h) „małoletni bez opieki” oznacza obywatela państwa trzeciego w wieku poniżej 18 lat, który przybywa lub przybył na terytorium państwa członkowskiego bez opieki osoby dorosłej odpowiedzialnej za niego zgodnie z prawem lub z praktyką krajową danego państwa członkowskiego, oraz dopóki nie zostanie on skutecznie objęty opieką takiej osoby; pojęcie to obejmuje również małoletniego pozostawionego bez opieki po wjeździe na terytorium państwa członkowskiego;
- i) „osoba o szczególnych potrzebach” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego, który odpowiada definicji na mocy prawa unijnego odnoszącego się do obszaru polityki, w którym realizowane jest działanie wspierane z Funduszu;
- j) „członek rodziny” oznacza każdego obywatela państwa trzeciego, który odpowiada definicji na mocy prawa unijnego odnoszącego się do obszaru polityki, w którym realizowane jest działanie wspierane z Funduszu;
- k) „sytuacja nadzwyczajna” oznacza sytuację spowodowaną:
- (i) silną presją migracyjną w jednym lub większej liczbie państw członkowskich, charakteryzującą się napływem dużej lub nieproporcjonalnej liczby obywateli państw trzecich, co stanowi znaczące i nagłe obciążenie dla ośrodków przyjmowania i ośrodków detencyjnych, systemów i procedur azylowych w tym państwie; lub
 - (ii) stosowaniem mechanizmów ochrony czasowej w rozumieniu dyrektywy 2001/55/WE, lub
 - (iii) poważną presją migracyjną w państwach trzecich, w przypadku gdy uchodźcy są pozostawieni własnemu losowi z powodu, przykładowo, zmian w sytuacji politycznej lub konfliktów.

Artykuł 3

Cele

1. Celem ogólnym Funduszu jest przyczynianie się do skutecznego zarządzania przepływami migracyjnymi i do realizacji, wzmocnienia i rozwoju wspólnej polityki w zakresie azylu, ochrony uzupełniającej i ochrony czasowej oraz wspólnej polityki imigracyjnej z pełnym poszanowaniem praw i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
 2. W ramach tego ogólnego Fundusz przyczynia się do realizacji następujących wspólnych celów szczegółowych:
 - a) wzmocnienie i rozwinięcie wszelkich aspektów wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym jego wymiaru zewnętrznego;
 - b) wspieranie legalnej migracji do państw członkowskich zgodnie z ich potrzebami gospodarczymi i społecznymi, takimi jak potrzeby rynku pracy, przy jednoczesnym zagwarantowaniu spójności systemów imigracyjnych państw członkowskich, oraz promowanie skutecznej integracji obywateli państw trzecich;
 - c) ulepszanie sprawiedliwych i skutecznych strategii powrotów w państwach członkowskich, które to strategie przyczyniają się do walki z nielegalną imigracją, z naciskiem na zapewnienie trwałego charakteru powrotu oraz skutecznej readmisji w krajach pochodzenia i tranzytu;
 - d) wzmocnienie – w tym przez praktyczną współpracę – solidarności i podziału odpowiedzialności pomiędzy państwami członkowskimi, w szczególności w odniesieniu do tych państw, których zjawisko przepływów migracyjnych i azylowych dotyczy w największym stopniu.
- Realizację celów szczegółowych Funduszu ocenia się zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 przy zastosowaniu wspólnych wskaźników określonych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia oraz wskaźników dotyczących poszczególnych programów zawartych w programach krajowych.
3. Środki podejmowane z myślą o realizacji celów, o których mowa w ust. 1 i 2, muszą być w pełni zgodne ze środkami wspieranymi poprzez zewnętrzne instrumenty finansowe Unii oraz z zasadami i ogólnymi celami działań zewnętrznych Unii.
 4. Cele, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, realizuje się z należyтым uwzględnieniem celów i zasad polityki humanitarnej Unii. Zapewnia się spójność ze środkami finansowanymi przez zewnętrzne instrumenty finansowania Unii zgodnie z art. 24.

Artykuł 4

Partnerstwo

Do celów Funduszu partnerstwo, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, obejmuje odpowiednie organizacje międzynarodowe, organizacje pozarządowe i partnerów społecznych.

ROZDZIAŁ II

WSPÓLNY EUROPEJSKI SYSTEM AZYLOWY

Artykuł 5

Systemy przyjmowania i systemy azylowe

1. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 Fundusz wspiera działania ukierunkowane na jednej lub większej liczbie poniższych kategorii obywateli państw trzecich:

- a) osoby korzystające ze statusu uchodźcy lub statusu osoby potrzebującej ochrony uzupełniającej w rozumieniu dyrektywy 2011/95/UE;
- b) osoby ubiegające się o jedną z form ochrony międzynarodowej, o których mowa w lit. a), które jeszcze nie otrzymały ostatecznej decyzji;
- c) osoby korzystające z tymczasowej ochrony w rozumieniu dyrektywy 2001/55/WE;
- d) osoby, które są przesiedlane lub zostały przesiedlone do państwa członkowskiego, lub osoby które są przekazywane lub zostały przekazane z państwa członkowskiego.

W zakresie warunków przyjmowania i procedur azylowych Fundusz wspiera w szczególności następujące działania ukierunkowane na kategorii osób, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu:

- a) zapewnianie pomocy materialnej, w tym pomocy na granicy, kształcenia, szkoleń, usług pomocniczych, opieki zdrowotnej i psychologicznej;
- b) zapewnianie usług pomocniczych, takich jak tłumaczenie pisemne i ustne, kształcenie, szkolenie, w tym szkolenie językowe, oraz inne inicjatywy zgodne ze statusem danej osoby;
- c) organizacja i ulepszanie struktur administracyjnych, systemów i szkoleń dla personelu oraz właściwych organów w celu zapewnienia osobom ubiegającym się o azyl skutecznego i łatwego dostępu do procedur azylowych i efektywnych oraz wysokiej jakości procedur azylowych, aby wesprzeć, w szczególności i w razie konieczności, zmiany w unijnym dorobku prawnym;
- d) zapewnianie pomocy społecznej, informacji lub pomocy przy dopełnianiu formalności administracyjnych lub sądowych oraz informacji lub doradztwa w sprawie możliwego wyniku procedury azylowej, w tym również w takich aspektach, jak procedury powrotu;
- e) zapewnianie pomocy i reprezentacji prawnej;
- f) identyfikacja grup o szczególnych potrzebach i określenie specjalnej pomocy dla osób o szczególnych potrzebach, w szczególności zgodnie z lit. a)–e);
- g) ustanawianie, rozwijanie i ulepszanie środków alternatywnych względem środka detencyjnego.

W stosownych przypadkach oraz w przypadku gdy przewiduje to program krajowy państwa członkowskiego, Fundusz może również wspierać środki związane z integracją, takie jak środki, o których mowa w art. 9 ust. 1, dotyczące przyjmowania osób, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

2. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 w odniesieniu do infrastruktury zakwaterowania i systemów przyjmowania Fundusz wspiera w szczególności następujące działania:

- a) ulepszanie i utrzymywanie istniejącej infrastruktury i usług zakwaterowania;
- b) wzmocnienie i ulepszenie struktur i systemów administracyjnych;
- c) informowanie lokalnych społeczności;
- d) szkolenia dla personelu organów, w tym organów lokalnych, które będą zajmować się osobami, o których mowa w ust. 1, w kontekście ich przyjmowania;
- e) stworzenie, obsługa i rozwój nowej infrastruktury i usług zakwaterowania, a także struktur i systemów administracyjnych, które w szczególności – w razie konieczności – mają na celu zaspokojenie strukturalnych potrzeb państw członkowskich;

3. W ramach celów szczegółowych określonych w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i d) i zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 Fundusz wspiera również działania podobne do tych wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy takie działania dotyczą osób tymczasowo przebywających:

- w ośrodkach tranzytowych dla uchodźców i w ośrodkach rozpatrywania ich wniosków – zwłaszcza służące wspieraniu działań w zakresie przesiedleń prowadzonych we współpracy z UNHCR, lub
- na terytorium państwa członkowskiego w kontekście innych programów przyjmowania ze względów humanitarnych.

Artykuł 6

Zdolność państw członkowskich do opracowywania, monitorowania i oceny własnych polityk i procedur azylowych

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do działań związanych ze zwiększaniem zdolności państw członkowskich do opracowywania, monitorowania i oceny ich polityk i procedur azylowych Fundusz wspiera w szczególności następujące działania:

- a) działania zwiększające zdolność państw członkowskich – w tym w odniesieniu do mechanizmu wczesnego ostrzeżenia, gotowości i zarządzania kryzysowego ustanowionego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013⁽¹⁾ – do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania danych jakościowych i ilościowych oraz danych statystycznych na temat procedur azylowych, zdolności przyjmowania, przesiedleń i relokacji z jednego państwa członkowskiego do innego wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z takiej ochrony;
- b) działania zwiększające zdolność państw członkowskich do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania informacji o kraju pochodzenia;
- c) działania bezpośrednio przyczyniające się do oceny polityk azylowych, takie jak: krajowe oceny wpływu, badania prowadzone wśród grup docelowych i innych odpowiednich zainteresowanych stron, oraz opracowywanie wskaźników i analizy porównawcze.

Artykuł 7

Przesiedlanie i relokacja wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z takiej ochrony i inne doraźne przyjmowanie ze względów humanitarnych

1. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i d) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia Fundusz wspiera w szczególności następujące działania związane z przesiedleniem każdego obywatela państwa trzeciego, który jest przesiedlany lub został przesiedlony do państwa członkowskiego oraz inne programy przyjmowania ze względów humanitarnych:

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31).

- a) tworzenie i rozwijanie krajowych programów i strategii przesiedleń i innych programów przyjmowania ze względów humanitarnych, w tym analiza potrzeb, ulepszanie wskaźników i oceny;
- b) tworzenie odpowiedniej infrastruktury i usług w celu zapewnienia sprawnej i skutecznej realizacji działań w zakresie przesiedlania oraz działań dotyczących innych programów przyjmowania ze względów humanitarnych, w tym udzielania pomocy językowej;
- c) tworzenie struktur i systemów oraz szkolenie personelu w celu prowadzenia misji w państwach trzecich lub w innych państwach członkowskich, przeprowadzania rozmów, oraz prowadzenia badań medycznych i postępowań sprawdzających;
- d) ocena ewentualnych przypadków przesiedlenia lub przypadków innego przyjmowania ze względów humanitarnych przez właściwe organy państw członkowskich, na przykład prowadzenie misji w państwach trzecich, przeprowadzanie rozmów, oraz prowadzenie badań medycznych i postępowań sprawdzających;
- e) ocena stanu zdrowia i leczenie przed wyjazdem, zaopatrzenie przed wyjazdem, środki informacyjne i integracyjne przed wyjazdem, organizacja podróży, w tym zapewnienie usług medycznego personelu towarzyszącego;
- f) informacje i pomoc w momencie przyjazdu lub krótko po nim, w tym usługi tłumaczenia ustnego;
- g) działania mające na celu łączenie rodzin osób przesiedlanych do państwa członkowskiego;
- h) wzmocnianie infrastruktury i usług dotyczących migracji i azylu w państwach wyznaczonych do realizacji regionalnych programów ochrony;
- i) tworzenie warunków sprzyjających integracji, niezależności i samodzielności przesiedlanych uchodźców w perspektywie długoterminowej.

2. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. d) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia Fundusz wspiera również działania podobne do tych wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy są one uznawane za stosowne w świetle zmian w zakresie polityki w okresie wdrażania Funduszu lub w przypadku gdy w programie krajowym danego państwa członkowskiego przewidziano takie przepisy, w odniesieniu do relokacji wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z takiej ochrony. Relokacja następuje – za zgodą tych osób – z państwa członkowskiego, które przyznało im ochronę międzynarodową lub które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie ich wniosków, do innego zainteresowanego państwa członkowskiego, które zapewni tym osobom równoważny poziom ochrony lub w którym rozpatrzony zostanie ich wniosek o ochronę międzynarodową.

ROZDZIAŁ III

INTEGRACJA OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH I LEGALNA MIGRACJA

Artykuł 8

Środki w zakresie imigracji i środki poprzedzające wyjazd

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia Fundusz wspiera działania prowadzone w państwach trzecich ukierunkowane na obywateli państw trzecich, którzy stosują się do szczegółowych środków lub warunków poprzedzających wyjazd określonych w prawie krajowym, a w stosownych przypadkach zgodnie z prawem unijnym, w tym działania dotyczące zdolności do integracji ze społeczeństwem państwa członkowskiego. W tym kontekście Fundusz wspiera w szczególności następujące działania:

- a) pakiety informacyjne i kampanie na rzecz zwiększania świadomości i promowania dialogu międzykulturowego, w tym za pośrednictwem technologii informacyjno-komunikacyjnych i stron internetowych przyjaznych dla użytkowników;
- b) ocena umiejętności i kwalifikacji, a także zwiększanie ich przejrzystości oraz kompatybilności umiejętności i kwalifikacji zdobytych w państwie trzecim z umiejętnościami i kwalifikacjami uznawanymi w państwach członkowskich;
- c) szkolenia zwiększające szanse na rynku pracy w państwie członkowskim;

- d) kompleksowe kursy kształtujące świadomość obywatelską oraz nauczanie języków;
- e) pomoc dotycząca wniosków o łączenie rodzin w rozumieniu dyrektywy Rady 2003/86/WE⁽¹⁾.

Artykuł 9

Środki integracyjne

1. W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia Fundusz wspiera działania, które prowadzone są w ramach spójnych strategii integracji, z uwzględnieniem potrzeb obywateli państw trzecich w zakresie integracji na poziomie lokalnym lub regionalnym. W tym kontekście Fundusz wspiera w szczególności następujące działania ukierunkowane na obywateli państw trzecich, którzy przebywają legalnie w państwie członkowskim lub – w stosownych przypadkach – są w trakcie uzyskiwania zezwolenia na legalny pobyt w państwie członkowskim:

- a) tworzenie i rozwijanie takich strategii integracji z udziałem – w stosownych przypadkach – podmiotów lokalnych lub regionalnych, w tym analiza potrzeb, ulepszenie wskaźników integracji i ocena, w tym oceny zapewniające udział wszystkich stron, przeprowadzana w celu zidentyfikowania najlepszych praktyk;
- b) zapewnianie doradztwa i pomocy w takich obszarach, jak zakwaterowanie, środki utrzymania, poradnictwo w kwestiach administracyjnych i prawnych, opieka zdrowotna, psychologiczna i socjalna, opieka nad dziećmi i łączenie rodzin;
- c) działania wprowadzające obywateli państw trzecich w społeczeństwo przyjmujące oraz działania umożliwiające tym osobom dostosowanie się do tego społeczeństwa, uzyskanie informacji o swoich prawach i obowiązkach, uczestnictwo w życiu społecznym i kulturalnym oraz poznanie wartości zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej;
- d) środki ukierunkowane na kształcenie i szkolenie, w tym szkolenie językowe i działania przygotowawcze mające na celu ułatwienie dostępu do rynku pracy;
- e) działania zmierzające do wspierania usamodzielnienia się i samowystarczalności obywateli państw trzecich;
- f) działania wspierające autentyczne kontakty i konstruktywny dialog między obywatelami państw trzecich a przyjmującym ich społeczeństwem oraz działania mające na celu promowanie akceptacji przez społeczeństwo przyjmujące, w tym poprzez zaangażowanie mediów;
- g) działania wspierające zarówno równy dostęp obywateli państw trzecich do usług publicznych i prywatnych, jak i ich równe traktowanie w kontekście tych usług, w tym dostosowanie tych usług w sposób umożliwiający obsługę obywateli państw trzecich;
- h) budowanie potencjału beneficjentów, określonych w art. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 514/2014, w tym poprzez wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk oraz tworzenie sieci kontaktów.

2. W działaniach, o których mowa w ust. 1, w razie konieczności uwzględnia się szczególnie potrzeby różnych kategorii obywateli państw trzecich, w tym beneficjentów ochrony międzynarodowej, osób przesiedlonych lub przekazanych, a w szczególności osób o szczególnych potrzebach.

3. W programach krajowych można zezwolić na objęcie działaniami, o których mowa w ust. 1, bliskich krewnych osób należących do grupy docelowej, o której mowa we wspomnianym ustępie, w takim zakresie, jaki jest konieczny do skutecznej realizacji takich działań.

4. Na potrzeby programowania i realizacji działań, o których mowa w ust. 1 niniejszego rozporządzenia, partnerstwo, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, obejmuje organy wyznaczone przez państwa członkowskie do celów zarządzania interwencjami podejmowanymi w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

Artykuł 10

Praktyczna współpraca i środki budowania zdolności

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia Fundusz wspiera działania ukierunkowane na jedno lub większą liczbę poniższych:

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251 z 3.10.2003, s. 12).

- a) tworzenie strategii promujących legalną migrację w celu ułatwienia opracowywania i wdrażania elastycznych procedur przyjmowania;
- b) wspieranie współpracy między państwami trzecimi a agencjami pośrednictwa pracy, służbami zatrudnienia i służbami imigracyjnymi w państwach członkowskich, a także wspieranie państw członkowskich we wdrażaniu prawa Unii w dziedzinie migracji, w procesach konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami oraz w zakresie doradztwa prowadzonego przez ekspertów lub wymiany informacji na temat podejść ukierunkowanych na poszczególne obywatelstwa lub kategorie obywateli państw trzecich w odniesieniu do potrzeb rynków pracy;
- c) wzmocnianie zdolności państw członkowskich do opracowywania, wdrażania, monitorowania i oceniania strategii, polityk i środków imigracyjnych realizowanych na różnych szczeblach i w różnych departamentach administracji, w szczególności zwiększenie ich zdolności do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania szczegółowych i usystematyzowanych danych oraz danych statystycznych dotyczących procedur i przepływów migracyjnych oraz zezwoleń na pobyt i tworzenia narzędzi monitorowania, systemów oceny, wskaźników i analiz porównawczych na potrzeby pomiaru postępów w realizacji tych strategii;
- d) szkolenia dla beneficjentów, określonych w art. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 514/2014, oraz personelu świadczącego usługi publiczne i prywatne, w tym instytucji oświatowych, oraz promowanie wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk, współpracy, tworzenia sieci kontaktów i kompetencji międzykulturowych, a także poprawa jakości świadczonych usług;
- e) budowanie trwałych struktur organizacyjnych na potrzeby zarządzania integracją i różnorodnością, w szczególności poprzez współpracę między różnymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, umożliwiającą urzędnikom na różnych szczeblach administracji krajowej szybkie zdobycie informacji o doświadczeniach i najlepszych praktykach z innych państw oraz, w miarę możliwości, łączenie zasobów, którymi dysponują właściwe organy, a także podmioty rządowe i pozarządowe, aby skuteczniej świadczyć usługi dla obywateli państw trzecich, między innymi za pośrednictwem punktów kompleksowej obsługi (tzn. skoordynowanych ośrodków wsparcia w zakresie integracji);
- f) przyczynianie się do dynamicznego, dwukierunkowego procesu wzajemnego oddziaływania leżącego u podstaw strategii integracji na poziomie lokalnym i regionalnym poprzez tworzenie platform konsultacji dla obywateli państw trzecich i wymiany informacji między zainteresowanymi stronami oraz platform dialogu międzykulturowego i religijnego pomiędzy społecznościami obywateli państw trzecich, pomiędzy tymi społecznościami a społeczeństwem przyjmującym lub pomiędzy tymi społecznościami a organami określającymi politykę i podejmującymi decyzje;
- g) działania promujące i wzmocniające praktyczną współpracę między odpowiednimi organami państw członkowskich ukierunkowane, między innymi, na wymianę informacji, najlepszych praktyk i strategii oraz opracowywanie i realizację wspólnych działań, w tym z myślą o ochronie spójności systemów imigracyjnych państw członkowskich.

ROZDZIAŁ IV

POWROTY

Artykuł 11

Środki towarzyszące procedurom powrotu

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do środków towarzyszących procedurom powrotu – Fundusz jest ukierunkowany na lub większą liczbę poniższych kategorii obywateli państw trzecich:

- a) obywatele państw trzecich, którzy nie otrzymali jeszcze ostatecznej decyzji odmownej w sprawie swojego wniosku o zezwolenie na pobyt czasowy, legalny pobyt lub przyznanie ochrony międzynarodowej w państwie członkowskim i którzy mogą zdecydować się na dobrowolny powrót;
- b) obywatele państw trzecich korzystający z prawa pobytu czasowego, legalnego pobytu lub ochrony międzynarodowej w rozumieniu dyrektywy 2011/95/UE lub objęci ochroną tymczasową w rozumieniu dyrektywy 2001/55/WE w państwie członkowskim, którzy zdecydowali się na dobrowolny powrót;
- c) obywatele państw trzecich znajdujący w państwie członkowskim, którzy nie spełniają warunków lub przestali spełniać warunki wjazdu do państwa członkowskiego lub pobytu w tym państwie, w tym obywatele państw trzecich, których termin wydalenia został przesunięty zgodnie z art. 9 i art. 14 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE.

W tym kontekście Fundusz wspiera w szczególności następujące działania ukierunkowane na kategorie osób, o których mowa w akapicie pierwszym:

- a) wprowadzanie, rozwijanie i ulepszanie środków alternatywnych względem środków detencyjnych;
- b) zapewnienie pomocy społecznej, informacji lub pomocy przy dopełnianiu formalności administracyjnych lub prawnych oraz informacji lub doradztwa;
- c) udzielanie pomocy prawnej i językowej;
- d) specjalna pomoc udzielana osobom o szczególnych potrzebach;
- e) wprowadzenie i usprawnienie niezależnych i skutecznych systemów monitorowania powrotów przymusowych, jak przewidziano w art. 8 ust. 6 dyrektywy 2008/115/WE;
- f) tworzenie, utrzymywanie i udoskonalanie infrastruktury, usług i warunków zakwaterowania, przyjmowania lub detencji;
- g) tworzenie struktur i systemów administracyjnych, w tym narzędzi informatycznych;
- h) szkolenia personelu służące zapewnieniu sprawnych i skutecznych procedur powrotu, w tym zarządzania nimi i ich wdrażania.

Artykuł 12

Środki w zakresie powrotów

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonych w art. 19 niniejszego rozporządzenia – w odniesieniu do środków w zakresie powrotów – Fundusz wspiera działania ukierunkowane na osoby, o których mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia. W tym kontekście Fundusz wspiera w szczególności następujące działania:

- a) działania niezbędne do przygotowania działań dotyczących powrotów, na przykład prowadzące do identyfikacji obywateli państw trzecich, wydania dokumentów podróży i poszukiwania członków rodziny;
- b) współpraca z organami konsularnymi i służbami imigracyjnymi państw trzecich w celu uzyskiwania dokumentów podróży, ułatwiania repatriacji i zapewniania readmisji;
- c) działania w zakresie wspomaganych powrotów dobrowolnych, w tym badania lekarskie i pomoc medyczna, organizacja podróży, wkład finansowy oraz doradztwo i wsparcie przed powrotem i po nim;
- d) operacje wydalenia, w tym powiązane środki, zgodnie ze standardami określonymi w prawie unijnym, z wyjątkiem sprzętu do stosowania przymusu;
- e) środki mające na celu rozpoczęcie procesu reintegracji osoby powracającej poprzez jej osobisty rozwój, takie jak: zachęty finansowe, szkolenia, pomoc w znalezieniu stażu i zatrudnienia oraz wsparcie na rozpoczęcie działalności gospodarczej;
- f) obiekty i usługi w państwach trzecich zapewniające odpowiednie zakwaterowanie tymczasowe i przyjęcie po przyjeździe;
- g) specjalna pomoc udzielana osobom o szczególnych potrzebach.

Artykuł 13

Praktyczna współpraca i środki budowania zdolności

W ramach celu szczegółowego określonego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. c) niniejszego rozporządzenia, w świetle wyników dialogu politycznego przewidzianego w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 oraz zgodnie z celami programów krajowych określonymi w art. 19 niniejszego rozporządzenia – w odniesieniu do praktycznej współpracy i środków budowania zdolności – Fundusz wspiera następujące działania:

- a) działania mające na celu promowanie, rozwijanie i wzmacnianie współpracy operacyjnej i wymianę informacji między służbami ds. powrotów i innymi organami państw członkowskich zajmującymi się kwestią powrotów, w tym dotyczące współpracy z organami konsularnymi i służbami imigracyjnymi państw trzecich oraz wspólnych działań dotyczących powrotów;

- b) działania mające na celu wspieranie współpracy między państwami trzecimi a służbami państw członkowskich ds. powrotów, w tym środki służące wzmocnieniu zdolności państw trzecich do przeprowadzania takich działań w zakresie readmisji i reintegracji, w szczególności w ramach umów o readmisji;
- c) działania wzmocniające zdolność do opracowywania skutecznej i trwałej polityki w zakresie powrotów, w szczególności przez wymianę informacji na temat sytuacji w krajach powrotu, wymianę najlepszych praktyk i doświadczeń oraz łączenie zasobów, którymi dysponują państwa członkowskie;
- d) działania zwiększające zdolność do gromadzenia, analizowania i rozpowszechniania szczegółowych i usystematyzowanych danych i danych statystycznych dotyczących procedur i środków w zakresie powrotów, zdolności do przyjmowania i detencji, powrotów przymusowych i dobrowolnych, monitorowania i reintegracji;
- e) działania bezpośrednio przyczyniające się do oceny polityk w zakresie powrotów, takie jak krajowe oceny wpływu, badania prowadzone wśród grup docelowych, opracowywanie wskaźników i analizy porównawcze;
- f) środki i kampanie informacyjne w państwach trzecich mające na celu zwiększanie świadomości na temat odpowiednich legalnych kanałów imigracyjnych oraz zagrożeń związanych z nielegalną imigracją.

ROZDZIAŁ V

RAMY FINANSOWANIA I RAMY WDRAŻANIA

Artykuł 14

Zasoby ogólne i wdrażanie

1. Zasoby ogólne przeznaczone na wykonywanie niniejszego rozporządzenia wynoszą 3 137 mln EUR.
2. Parlament Europejski i Rada zatwierdzają kwotę rocznych środków dla Funduszu w granicach określonych wieloletnimi ramami finansowymi.
3. Zasoby ogólne wdraża się poprzez:
 - a) programy krajowe, zgodnie z art. 19;
 - b) działania Unii, zgodnie z art. 20;
 - c) pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, zgodnie z art. 21;
 - d) Europejską Sieć Migracyjną, zgodnie z art. 22;
 - e) pomoc techniczną, zgodnie z art. 23.
4. Budżet przeznaczony na mocy rozporządzenia na działania Unii, o których mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia, na pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, o której mowa w art. 21 niniejszego rozporządzenia, na Europejską Sieć Migracyjną, o której mowa w art. 22 niniejszego rozporządzenia, oraz na pomoc techniczną, o której mowa w art. 23 niniejszego rozporządzenia, jest wykonywany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 oraz, w stosownych przypadkach, w ramach zarządzania pośredniego zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012. Budżet przeznaczony na programy krajowe, o których mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia, jest wykonywany w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 58 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
5. Komisja pozostaje odpowiedzialna za wykonanie budżetu Unii zgodnie z art. 317 TFUE oraz informuje Parlament Europejski i Radę o operacjach prowadzonych przez podmioty inne niż państwa członkowskie.
6. Bez uszczerbku dla prerogatyw Parlamentu Europejskiego i Rady, pulę środków finansowych stanowiącą główny punkt odniesienia wykorzystuje się orientacyjnie w następujący sposób:
 - a) 2 752 mln EUR na programy krajowe państw członkowskich;
 - b) 385 mln EUR na działania Unii, pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych, Europejską Sieć Migracyjną i pomoc techniczną Komisji, z czego przynajmniej 30 % zostaje wykorzystane na działania Unii oraz Europejską Sieć Migracyjną.

*Artykuł 15***Zasoby na działania kwalifikowalne w państwach członkowskich**

1. Kwotę 2 752 mln EUR przydziela się państwom członkowskim orientacyjnie w następujący sposób:
 - a) 2 392 mln EUR przydziela się, jak określono w załączniku I. Państwa członkowskie przeznaczają co najmniej 20 % tych zasobów na cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), i co najmniej 20 % na cel szczegółowy, o którym mowa w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b). Państwa członkowskie mogą odstąpić od tych minimalnych wielkości procentowych tylko wówczas, gdy w programie krajowym zostanie zamieszczone szczegółowe wyjaśnienie powodów, dla których przyznanie zasobów poniżej tego poziomu nie zagraża osiągnięciu celu. W odniesieniu do celu szczegółowego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), państwa członkowskie, w których występują braki strukturalne w dziedzinie zakwaterowania, infrastruktury i usług, przyznają zasoby nie niższe niż minimalna wielkość procentowa określona w niniejszym rozporządzeniu;
 - b) 360 mln EUR przydziela się w oparciu o mechanizm podziału na działania szczegółowe, o których mowa w art. 16, na unijny program przesiedleń, o którym mowa w art. 17, i na relokację osób korzystających z ochrony międzynarodowej z jednego państwa członkowskiego do innego, o czym mowa w art. 18.
2. Kwotę, o której mowa w ust. 1 lit. b), przeznacza się na wsparcie:
 - a) działań szczegółowych wymienionych w załączniku II,
 - b) unijnego programu przesiedleń, zgodnie z art. 17, lub relokacji osób korzystających z ochrony międzynarodowej z jednego państwa członkowskiego do innego, zgodnie z art. 18.
3. W przypadku gdy niewykorzystana zostanie kwota w ramach ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu lub gdy dostępna jest inna kwota, zostanie ona przydzielona w ramach przeglądu śródkresowego określonego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 514/2014 proporcjonalnie do kwot podstawowych na programy krajowe, ustanowionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 16***Zasoby na działania szczegółowe**

1. Kwota dodatkowa, o której mowa w art. 15 ust. 2 lit. a), może zostać przyznana państwom członkowskim, pod warunkiem że jest ona odpowiednio wskazana w programie i że zostanie wykorzystana na realizację działań szczegółowych wymienionych w załączniku II.
2. Aby uwzględnić nowe zmiany w zakresie polityki, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 niniejszego rozporządzenia w celu zmiany załącznika II w kontekście przeglądu śródkresowego, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 514/2014. Na podstawie zmienionego wykazu działań szczegółowych państwa członkowskie mogą otrzymać kwotę dodatkową zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, w zależności od dostępności zasobów.
3. Kwoty dodatkowe, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, przydziela się państwom członkowskim na mocy indywidualnych decyzji w sprawie finansowania zatwierdzających lub zmieniających ich program krajowy w kontekście przeglądu śródkresowego, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 i 15 rozporządzenia (UE) nr 514/2014. Kwoty te wykorzystuje się wyłącznie na realizację działań szczegółowych wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 17***Zasoby na unijny program przesiedleń**

1. Oprócz przydziału obliczonego zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a) państwa członkowskie co dwa lata otrzymują kwotę dodatkową, jak określono w art. 15 ust. 2 lit. b), w oparciu o kwotę ryczałtową w wysokości 6 000 EUR na każdą przesiedloną osobę.
2. Kwotę ryczałtową, o której mowa w ust. 1, zwiększa się do 10 000 EUR na każdą przesiedloną osobę zgodnie ze wspólnymi unijnymi priorytetami w zakresie przesiedleń ustanowionymi zgodnie z ust. 3 i wymienionymi w załączniku III oraz na każdą osobę o szczególnych potrzebach, jak określono w ust. 5.
3. Wspólne unijne priorytety w zakresie przesiedleń są oparte na następujących kategoriach ogólnych osób:
 - a) osoby z państwa lub regionu wyznaczonych do realizacji regionalnego programu ochrony;

- b) osoby z państwa lub regionu określonych w prognozach UNHCR dotyczących przesiedleń oraz w przypadku, gdy wspólne działania Unii miałyby znaczący wpływ na zaspokojenie potrzeb w zakresie ochrony;
- c) osoby należące do kategorii szczególnej objętej kryteriami UNHCR w zakresie przesiedleń.
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu zmiany załącznika III, w oparciu o kategorie ogólne przedstawione w ust. 3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy jest to wyraźnie uzasadnione lub w świetle wszelkich zaleceń UNHCR.
5. Następujące grupy osób o szczególnych potrzebach również kwalifikują się do otrzymania kwoty ryczałtowej, o której mowa w ust. 2:
- a) kobiety i dzieci narażone na ryzyko;
- b) małoletni bez opieki;
- c) osoby wymagające opieki medycznej, którą można zapewnić wyłącznie w drodze przesiedlenia;
- d) osoby potrzebujące natychmiastowego lub pilnego przesiedlenia z powodów prawnych lub wymagające ochrony fizycznej, w tym ofiary przemocy lub tortur.
6. W przypadku gdy państwo członkowskie przesiedla osobę należącą do więcej niż jednej kategorii, o których mowa w ust. 1 i 2, otrzymuje ono kwotę ryczałtową na daną osobę tylko jeden raz.
7. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą również kwalifikować się do otrzymania kwot ryczałtowych na członków rodziny osób, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, pod warunkiem że ci członkowie rodzin zostali przesiedleni zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
8. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, harmonogram i inne warunki realizacji związane z mechanizmem przydziału zasobów na rzecz unijnego programu przesiedleń. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 27 ust. 2.
9. Kwoty dodatkowe, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, przydziela się państwom członkowskim co dwa lata, za pierwszym razem na mocy indywidualnych decyzji w sprawie finansowania zatwierdzających ich programy krajowe zgodnie z procedurą określoną w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, a następnie na mocy decyzji w sprawie finansowania, która ma zostać załączona do decyzji zatwierdzających ich programy krajowe. Kwot tych nie można przenosić na inne działania w ramach programu krajowego.
10. W celu skutecznej realizacji celów unijnego programu przesiedleń i w ramach dostępnych zasobów Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu dostosowania w stosownych przypadkach kwot ryczałtowych, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, w szczególności z uwzględnieniem aktualnych stóp inflacji, istotnych zmian w dziedzinie przesiedleń, a także czynników, które mogą zoptymalizować wykorzystanie zachęty finansowej, jaką są kwoty ryczałtowe.

Artykuł 18

Zasoby na relokację osób korzystających z ochrony międzynarodowej

1. Z myślą o realizacji zasady solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności oraz w świetle zmian w zakresie polityki unijnej w okresie wdrażania Funduszu państwa członkowskie, oprócz należnego im przydziału obliczonego zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. a), otrzymują kwotę dodatkową, jak określono w art. 15 ust. 2 lit. b), w oparciu o kwotę ryczałtową w wysokości 6 000 EUR na każdą osobę korzystającą z ochrony międzynarodowej przekazywaną z innego państwa członkowskiego.
2. W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą również kwalifikować się do otrzymania kwot ryczałtowych na członków rodziny osób, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że ci członkowie rodzin zostali przekazani zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
3. Kwoty dodatkowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przydziela się państwom członkowskim za pierwszym razem na mocy indywidualnych decyzji w sprawie finansowania zatwierdzających ich programy krajowe zgodnie z procedurą określoną w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, a następnie na mocy decyzji w sprawie finansowania, która ma zostać załączona do decyzji zatwierdzającej ich programy krajowe. Kwot tych nie można przenosić na inne działania w ramach programu krajowego.

4. W celu skutecznej realizacji celów solidarności i podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi, o których mowa w art. 80 TFUE, oraz w ramach dostępnych zasobów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 26 niniejszego rozporządzenia w celu dostosowania kwot ryczałtowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w szczególności z uwzględnieniem aktualnych stóp inflacji, istotnych zmian w dziedzinie relokacji z jednego państwa członkowskiego do innego osób korzystających z ochrony międzynarodowej, a także czynników, które mogą zoptymalizować korzystanie z bodźca finansowego, jakim są kwoty ryczałtowe.

Artykuł 19

Programy krajowe

1. W ramach krajowych programów, które mają zostać przeanalizowane i zatwierdzone zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, państwa członkowskie w ramach celów określonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia oraz uwzględniając wyniki dialogu politycznego, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, realizują w szczególności następujące cele:

- a) wspieranie tworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego poprzez zapewnienie skutecznego i jednolitego stosowania unijnego dorobku prawnego w dziedzinie azylu i właściwego funkcjonowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013. Takie działania mogą obejmować również ustanowienie i opracowanie unijnego programu przesiedleń;
- b) ustanowienie i opracowanie strategii integracji, obejmujących różne aspekty dwukierunkowego dynamicznego procesu, które to strategie mają być realizowane – w stosownych przypadkach – na poziomie krajowym, lokalnym lub regionalnym, z uwzględnieniem potrzeb obywateli państw trzecich w zakresie integracji na poziomie lokalnym lub regionalnym, zaspokajających szczególne potrzeby różnych kategorii migrantów i rozwijających skuteczne partnerstwa między odpowiednimi zainteresowanymi stronami;
- c) opracowanie programu powrotów, który obejmuje element dotyczący wspomaganym powrotów dobrowolnych oraz, w stosownych przypadkach, reintegracji.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie działania wspierane w ramach Funduszu były realizowane z pełnym poszanowaniem praw podstawowych i godności ludzkiej. W szczególności działania muszą być realizowane z pełnym poszanowaniem praw i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

3. Z zastrzeżeniem wymogu dotyczącego realizowania wyżej wymienionych celów oraz przy uwzględnieniu swoich szczególnych uwarunkowań, państwa członkowskie dążą do osiągnięcia sprawiedliwego i przejrzystego rozdziału zasobów na cele szczegółowe określone w art. 3 ust. 2.

Artykuł 20

Działania Unii

1. Z inicjatywy Komisji Fundusz można wykorzystywać do finansowania działań transnarodowych lub działań o szczególnym znaczeniu dla Unii („działania unijne”) dotyczących celów ogólnych i szczegółowych, o których mowa w art. 3.

2. Aby kwalifikować się do finansowania, działania Unii w szczególności wspierają realizację takich celów, jak:

- a) zacieśnianie współpracy z Unią przy wdrażaniu prawa Unii i dzieleniu się najlepszymi praktykami w dziedzinie azylu, w szczególności w odniesieniu do przesiedlania i relokacji z jednego państwa członkowskiego do innego wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową lub osób korzystających z takiej ochrony, w tym poprzez tworzenie sieci i wymianę informacji, w dziedzinie legalnej migracji, w dziedzinie integracji obywateli państw trzecich, w tym pomocy przy wjeździe i działań koordynacyjnych służących promowaniu przesiedlania w lokalnych społecznościach, które mają przyjmować przesiedlonych uchodźców, a także w dziedzinie powrotów;
- b) tworzenie transnarodowych sieci współpracy oraz projektów pilotażowych, w tym projektów innowacyjnych, opartych na transnarodowych partnerstwach podmiotów znajdujących się w dwóch lub większej liczbie państw członkowskich, mających za zadanie stymulowanie innowacji i ułatwianie wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk;
- c) analizy i badania dotyczące możliwych nowych form współpracy Unii w dziedzinie azylu, imigracji, integracji i powrotów oraz odnośnych przepisów prawa unijnego, rozpowszechniania i wymiany informacji na temat najlepszych praktyk oraz wszelkich innych aspektów polityki w zakresie azylu, imigracji, integracji i powrotów, z uwzględnieniem komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów polityki Unii;

- d) opracowywanie i stosowanie przez państwa członkowskie wspólnych narzędzi, metod i wskaźników statystycznych do celów pomiaru rozwoju polityki w zakresie azylu, legalnej migracji, integracji i powrotów;
 - e) wsparcie przy przygotowywaniu i monitorowaniu oraz wsparcie administracyjne i techniczne, a także opracowanie mechanizmu oceny, wymagane do wdrażania polityki azylowej i polityki imigracyjnej;
 - f) współpraca z państwami trzecimi w oparciu o unijne globalne podejście do kwestii migracji i mobilności, w szczególności w ramach wykonywania umów o readmisji, partnerstw na rzecz mobilności, oraz regionalnych programów ochrony;
 - g) środki i kampanie informacyjne w państwach trzecich mające na celu zwiększanie świadomości na temat odpowiednich legalnych kanałów imigracyjnych i zagrożeń związanych z nielegalną imigracją.
3. Działania unijne realizuje się zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.
 4. Komisja zapewnia sprawiedliwy i przejrzysty rozdział zasobów na cele, o których mowa w art. 3 ust. 2.

Artykuł 21

Pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Fundusz zapewnia pomoc finansową w celu zaspokojenia pilnych i szczególnych potrzeb w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, jak określono w art. 2 lit. k). Środki realizowane w państwach trzecich zgodnie z niniejszym artykułem muszą być spójne z polityką humanitarną Unii oraz, w stosownych przypadkach, uzupełniać ją, a także muszą być zgodne z zasadami humanitarnymi określonymi w konsensusie w sprawie pomocy humanitarnej.
2. Wdrażanie pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych odbywa się zgodnie z art. 6 i 7 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

Artykuł 22

Europejska Sieć Migracyjna

1. Fundusz wspiera Europejską Sieć Migracyjną oraz zapewnia pomoc finansową niezbędną dla jej działalności i przyszłego rozwoju.
2. Kwotę udostępnianą Europejskiej Sieci Migracyjnej w ramach rocznych środków Funduszu oraz program prac określający priorytety jej działania przyjmuje Komisja, po zatwierdzeniu przez komitet kierowniczy zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 5 lit. a) decyzji 2008/381/WE. Decyzja Komisji stanowi decyzję finansową zgodnie z art. 84 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
3. Pomoc finansowa przewidziana na działania Europejskiej Sieci Migracyjnej przyjmuje w stosownych przypadkach formę dotacji dla krajowych punktów kontaktowych, o których mowa w art. 3 decyzji 2008/381/WE, oraz formę zamówień publicznych, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012. Pomoc ta zapewnia tym krajowym punktom kontaktowym stosowne i terminowe wsparcie finansowe. Koszty ponoszone w związku z realizacją działań krajowych punktów kontaktowych, wspieranych za pośrednictwem dotacji przyznanych w 2014 r., mogą być kwalifikowalne od dnia 1 stycznia 2014 r.
4. W decyzji 2008/381/WE wprowadza się następujące zmiany:
 - a) art. 4 ust. 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) na podstawie projektu przedstawionego przez przewodniczącego – przygotowywać i zatwierdzać projekt programu działalności, zwłaszcza w zakresie celów, priorytetów tematycznych i orientacyjnej wysokości budżetu dla każdego krajowego punktu kontaktowego, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie ESM;”;
 - b) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja nadzoruje wykonanie rocznego programu działalności oraz regularnie składa komitetowi kierowniczemu sprawozdania z wykonania tego programu i sprawozdania na temat rozwoju ESM.”;
 - (ii) skreśla się ust. 5–8;

c) skreśla się art. 11;

d) skreśla się art. 12.

Artykuł 23

Pomoc techniczna

1. Z inicjatywy Komisji lub w jej imieniu na pomoc techniczną wykorzystuje się rocznie do 2,5 mln EUR ze środków Funduszu zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

2. Z inicjatywy państwa członkowskiego z Funduszu można finansować działania związane z pomocą techniczną, zgodnie z art. 20 rozporządzenia (UE) nr 514/2014. Kwota przeznaczona na pomoc techniczną nie może przekraczać, w odniesieniu do okresu 2014–2020, 5,5 % łącznej kwoty przydzielonej danemu państwu członkowskiemu plus 1 000 000 EUR.

Artykuł 24

Koordynacja

Komisja i państwa członkowskie, w stosownych przypadkach wraz z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, zapewniają, aby działania w państwach trzecich i dotyczące państw członkowskich były podejmowane w synergii oraz przy zapewnieniu spójności z innymi działaniami prowadzonymi poza Unią i wspieranymi za pośrednictwem instrumentów unijnych. Powinny one w szczególności zapewnić, aby działania te:

- a) były spójne z polityką zewnętrzną Unii, zgodne z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju oraz zgodne z dokumentami z zakresu programowania strategicznego dla danego regionu lub państwa;
- b) koncentrowały się na środkach nieukierunkowanych na rozwój;
- c) służyły interesom unijnych polityk wewnętrznych i były spójne z działaniami podejmowanymi wewnątrz Unii.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 25

Przepisy szczegółowe dotyczące kwot ryczałtowych z tytułu przesiedlenia i relokacji osób korzystających z ochrony międzynarodowej z jednego państwa członkowskiego do innego

W drodze odstępstwa od zasad kwalifikowalności wydatków określonych w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, w szczególności w odniesieniu do kwot ryczałtowych i stawek ryczałtowych, kwoty ryczałtowe przydzielane państwom członkowskim z tytułu przesiedlenia lub relokacji osób korzystających z ochrony międzynarodowej z jednego państwa członkowskiego do innego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem:

- a) nie podlegają obowiązkowi obliczania na podstawie danych statystycznych lub historycznych; oraz
- b) są przyznawane pod warunkiem, że osoba, w odniesieniu do której przydziela się kwotę ryczałtową, została skutecznie przesiedlona lub przekazana zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 26

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 4 i 10 oraz art. 18 ust. 4 powierza się Komisji na okres siedmiu lat od dnia 21 maja 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu siedmiu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na okres trzech lat, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem okresu siedmiu lat.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 4 i 10 oraz art. 18 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 16 ust. 2, art. 17 ust. 4 i 10 oraz art. 18 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 27

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Funduszy Azylu, Migracji i Integracji oraz Bezpieczeństwa Wewnętrznego, ustanowiony na mocy art. 59 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 28

Przegląd

Na podstawie wniosku Komisji Parlament Europejski i Rada dokonują przeglądu niniejszego rozporządzenia do dnia 30 czerwca 2020 r.

Artykuł 29

Zastosowanie rozporządzenia (UE) nr 514/2014

Bez uszczerbku dla art. 4 niniejszego rozporządzenia, do Funduszu mają zastosowanie przepisy rozporządzenia (UE) nr 514/2014.

Artykuł 30

Uchylenie

Decyzje nr 573/2007/WE, nr 575/2007/WE i 2007/435/WE tracą moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 31

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na kontynuację ani zmianę odnośnych projektów i rocznych programów, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, aż do ich zamknięcia, ani pomocy finansowej zatwierdzonej przez Komisję na podstawie decyzji nr 573/2007/WE, nr 575/2007/WE i 2007/435/WE ani jakichkolwiek innych przepisów mających zastosowanie do tej pomocy w dniu 31 grudnia 2013 r. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na kontynuację ani zmianę, w tym całkowite lub częściowe anulowanie, wsparcia finansowego zatwierdzonego przez Komisję na podstawie decyzji 2008/381/WE ani jakichkolwiek innych przepisów mających zastosowanie do tej pomocy w dniu 31 grudnia 2013 r.

2. Przyjmując decyzje w sprawie współfinansowania na mocy niniejszego rozporządzenia, Komisja uwzględnia środki przyjęte na podstawie decyzji nr 573/2007/WE, nr 575/2007/WE, 2007/435/WE i 2008/381/WE przed dniem 20 maja 2014 r.

3. Sumy przeznaczone na współfinansowanie, zatwierdzone przez Komisję między dniem 1 stycznia 2011 r. a dniem 31 grudnia 2014 r., w odniesieniu do których w terminie wyznaczonym na złożenie sprawozdania końcowego nie przesłano do Komisji dokumentów wymaganych do zamknięcia działań, są przez nią automatycznie umarzone do dnia 31 grudnia 2017 r., co skutkuje koniecznością zwrotu nienależnie wypłaconych kwot.

4. Kwoty dotyczące działań zawieszonych ze względu na postępowania sądowe lub odwołania administracyjne o skutku zawieszającym nie są uwzględniane przy obliczaniu kwoty podlegającej automatycznemu umorzeniu.

5. Do dnia 30 czerwca 2015 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania z oceny dotyczące wyników i wpływu działań współfinansowanych na mocy decyzji nr 573/2007/WE, nr 575/2007/WE oraz 2007/435/WE w odniesieniu do okresu 2011–2013.

6. Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie z oceny *ex post* na mocy decyzji nr 573/2007/WE, nr 575/2007/WE oraz 2007/435/WE w odniesieniu do okresu 2011–2013.

Artykuł 32

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

M. SCHULZ

W imieniu Rady

Przewodniczący

D. KOURKOULAS

ZAŁĄCZNIK I

Wieloletni podział środków finansowych dla poszczególnych państw członkowskich na lata 2014–2020 (w EUR)

Państwo członkowskie	Kwota minimalna	% średnich przydziałów na Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców + Europejski Fundusz na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich + Europejski Fundusz Powrotów Imigrantów w latach 2011–2013	Średnia kwota w latach 2011–2013	ŁĄCZNIE
AT	5 000 000	2,65 %	59 533 977	64 533 977
BE	5 000 000	3,75 %	84 250 977	89 250 977
BG	5 000 000	0,22 %	5 006 777	10 006 777
CY	10 000 000	0,99 %	22 308 677	32 308 677
CZ	5 000 000	0,94 %	21 185 177	26 185 177
DE	5 000 000	9,05 %	203 416 877	208 416 877
EE	5 000 000	0,23 %	5 156 577	10 156 577
ES	5 000 000	11,22 %	252 101 877	257 101 877
FI	5 000 000	0,82 %	18 488 777	23 488 777
FR	5 000 000	11,60 %	260 565 577	265 565 577
GR	5 000 000	11,32 %	254 348 877	259 348 877
HR	5 000 000	0,54 %	12 133 800	17 133 800
HU	5 000 000	0,83 %	18 713 477	23 713 477
IE	5 000 000	0,65 %	14 519 077	19 519 077
IT	5 000 000	13,59 %	305 355 777	310 355 777
LT	5 000 000	0,21 %	4 632 277	9 632 277
LU	5 000 000	0,10 %	2 160 577	7 160 577
LV	5 000 000	0,39 %	8 751 777	13 751 777
MT	10 000 000	0,32 %	7 178 877	17 178 877
NL	5 000 000	3,98 %	89 419 077	94 419 077
PL	5 000 000	2,60 %	58 410 477	63 410 477
PT	5 000 000	1,24 %	27 776 377	32 776 377
RO	5 000 000	0,75 %	16 915 877	21 915 877
SE	5 000 000	5,05 %	113 536 877	118 536 877
SI	5 000 000	0,43 %	9 725 477	14 725 477
SK	5 000 000	0,27 %	5 980 477	10 980 477
UK	5 000 000	16,26 %	365 425 577	370 425 577
Państwa członkowskie łącznie	145 000 000	100,00 %	2 247 000 000	2 392 000 000

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz działań szczegółowych, o których mowa w art. 16

- 1) Tworzenie i rozwijanie w Unii ośrodków tranzytowych dla uchodźców i ośrodków rozpatrywania ich wniosków, w szczególności w celu wspierania działań w zakresie przesiedleń prowadzonych we współpracy z UNHCR.
- 2) Nowe podejścia, we współpracy z UNHCR, w zakresie dostępu do procedur azylowych, ukierunkowane na główne kraje tranzytu, takie jak programy ochrony dla określonych grup lub pewne procedury w zakresie rozpatrywania wniosków o udzielenie azylu.
- 3) Wspólne inicjatywy państw członkowskich w dziedzinie integracji, takie jak analizy porównawcze, wzajemne oceny lub badanie modułów europejskich, na przykład dotyczące nauki języka lub organizowania programów wprowadzających, które to inicjatywy mają na celu poprawę koordynacji polityk między państwami członkowskimi, regionami i organami lokalnymi.
- 4) Wspólne inicjatywy mające na celu określenie i wdrożenie nowych rodzajów podejścia w odniesieniu do procedur przy pierwszym kontakcie, oraz standardów ochrony i pomocy w przypadku małoletnich bez opieki.
- 5) Wspólne działania dotyczące powrotów, w tym wspólne działania w zakresie wykonywania unijnych umów o readmisji.
- 6) Wspólne projekty reintegracji w krajach pochodzenia mające na celu doprowadzenie do trwałych powrotów, a także wspólne działania zwiększające zdolności państw trzecich do wykonywania unijnych umów o readmisji.
- 7) Wspólne inicjatywy mające na celu przywracanie jedności rodziny i reintegrację małoletnich bez opieki w ich krajach pochodzenia.
- 8) Wspólne inicjatywy państw członkowskich w dziedzinie legalnej migracji, w tym tworzenie wspólnych ośrodków ds. migracji w państwach trzecich, a także wspólne projekty promujące współpracę między państwami członkowskimi mającą na celu propagowanie korzystania wyłącznie z legalnych kanałów migracji oraz informowanie o zagrożeniach związanych z nielegalną imigracją.

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz wspólnych unijnych priorytetów w zakresie przesiedleń

- 1) Regionalny program ochrony w Europie Wschodniej (Białoruś, Mołdawia, Ukraina)
- 2) Regionalny program ochrony w Rogu Afryki (Dżibuti, Kenia, Jemen)
- 3) Regionalny program ochrony w Afryce Północnej (Egipt, Libia, Tunezja)
- 4) Uchodźcy w regionie Afryki Wschodniej/Wielkich Jezior
- 5) Uchodźcy iraccy w Syrii, Libanie i Jordanii
- 6) Uchodźcy iraccy w Turcji
- 7) Uchodźcy syryjscy w regionie

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz wspólnych wskaźników pomiaru realizacji celów szczegółowych

- a) Wzmocnienie i rozwinięcie wszystkich aspektów wspólnego europejskiego systemu azylowego, w tym jego wymiaru zewnętrznego
- (i) Liczba osób należących do grup docelowych, którym udzielono pomocy w ramach projektów dotyczących systemów przyjmowania i systemów azylowych wspieranych z Funduszu
- Do celów rocznych sprawozdań z realizacji, o których mowa w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, wskaźnik ten dzieli się na dalsze podkategorie, takie jak:
- liczba osób należących do grup docelowych korzystających z informacji i pomocy w ramach procedur azylowych,
 - liczba osób należących do grup docelowych korzystających z pomocy prawnej i reprezentacji prawnej,
 - liczba osób o szczególnych potrzebach oraz liczba małoletnich bez opieki korzystających ze specjalnej pomocy.
- (ii) Pojemność (tzn. liczba miejsc) nowej infrastruktury zakwaterowania do celów przyjmowania, stworzonej zgodnie ze wspólnymi wymogami dotyczącymi warunków przyjmowania określonymi w unijnym dorobku prawnym, oraz istniejącej infrastruktury zakwaterowania do celów przyjmowania, udoskonalonej zgodnie z tymi samymi wymogami w dzięki projektom wspieranym w ramach Funduszu, a także ich udział procentowy w łącznej pojemności w zakresie zakwaterowania do celów przyjmowania.
- (iii) Liczba osób, którzy wzięły udział w szkoleniach poświęconych tematyce azylowej z pomocą Funduszu, a także liczba ta wyrażona jako odsetek całkowitej liczby personelu przeszkolonego w tych kwestiach.
- (iv) Liczba dokumentów informacyjnych na temat kraju pochodzenia i misji informacyjnych przeprowadzonych z pomocą Funduszu.
- (v) Liczba projektów wspieranych w ramach Funduszu służących opracowywaniu, monitorowaniu i ocenie polityk w zakresie azylu w państwach członkowskich.
- (vi) Liczba osób przesiedlonych przy wsparciu z Funduszu.
- b) Wspieranie legalnej migracji do państw członkowskich zgodnie z ich potrzebami gospodarczymi i społecznymi, takimi jak potrzeby rynku pracy, przy jednoczesnym ograniczeniu nadużywania legalnej migracji, oraz promowanie skutecznej integracji obywateli państw trzecich
- (i) Liczba osób należących do grup docelowych, objętych środkami poprzedzającymi wyjazd wspieranymi w ramach Funduszu.
- (ii) Liczba osób należących do grup docelowych, wspieranych z Funduszu poprzez środki integracji w ramach strategii krajowych, lokalnych i regionalnych.
- Do celów rocznych sprawozdań z realizacji, o których mowa w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 514/2014, wskaźnik ten dzieli się na dalsze podkategorie, takie jak:
- liczba osób należących do grup docelowych, którym udzielono pomocy poprzez środki ukierunkowane na kształcenie i szkolenie, w tym szkolenie językowe i działania przygotowawcze mające na celu ułatwienie dostępu do rynku pracy,
 - liczba osób należących do grup docelowych wspieranych poprzez zapewnianie doradztwa i pomocy w obszarze zakwaterowania,
 - liczba osób należących do grup docelowych, którym udzielono pomocy z zakresu opieki zdrowotnej i psychologicznej,
 - liczba osób należących do grup docelowych, którym udzielono pomocy poprzez środki związane z uczestnictwem w demokracji.
- (iii) Liczba lokalnych, regionalnych i krajowych ram/środków/narzędzi polityki udostępnionych dzięki środkom wspieranym w ramach Funduszu, z myślą o integracji obywateli państw trzecich, angażujących społeczeństwo obywatelskie, wspólnoty migrantów oraz wszelkie inne odpowiednie zainteresowane strony.

- (iv) Liczba projektów dotyczących współpracy z innymi państwami członkowskimi dotyczących integracji obywateli państw trzecich, wspieranych w ramach Funduszu.
 - (v) Liczba projektów wspieranych w ramach Funduszu służących opracowywaniu, monitorowaniu i ocenie polityk w zakresie integracji w państwach członkowskich.
- c) Rozwijanie sprawiedliwych i skutecznych strategii powrotów w państwach członkowskich wspierających walkę z nielegalną migracją z naciskiem na zapewnienie trwałego charakteru powrotu oraz skutecznej readmisji w krajach pochodzenia i tranzytu
- (i) Liczba osób, które wzięły udział w szkoleniach poświęconych tematyce powrotów i zorganizowanych z pomocą Funduszu.
 - (ii) Liczba osób powracających, które przed powrotem lub po nim otrzymały pomoc współfinansowaną z Funduszu.
 - (iii) Liczba osób powracających, których powrót był współfinansowany z Funduszu, liczba osób, które wróciły dobrowolnie i liczba osób wydalonych.
 - (iv) Liczba monitorowanych operacji wydalenia współfinansowanych z Funduszu.
 - (v) Liczba projektów wspieranych w ramach Funduszu służących opracowywaniu, monitorowaniu i ocenie polityk w zakresie powrotów w państwach członkowskich.
- d) Wzmocnienie solidarności i podziału odpowiedzialności pomiędzy państwami członkowskimi, szczególnie w odniesieniu do tych państw, których zjawisko przepływów migracyjnych i azytowych dotyczy w największym stopniu
- (i) Liczba wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową i osób korzystających z takiej ochrony przekazanych z jednego państwa członkowskiego do innego przy wsparciu Funduszu.
 - (ii) Liczba projektów dotyczących współpracy z innymi państwami członkowskimi w zakresie wzmocnienia solidarności i podziału odpowiedzialności pomiędzy państwami członkowskimi, wspieranych w ramach Funduszu.
-